

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 2Nt/2/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9516100164
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ružena Sabová
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2017:9516100164.2

Uznesenie

Špecializovaný trestný súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ruženy Sabovej a členov senátu Mgr. Ivana Matela a JUDr. Jána Buvalu o návrhoch odsúdeného Š. D., nar. XX.XX.XXXX v T. Q., trvale bytom E. T., B.. L.. P.É. XX/XX, t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Ružomberok, na povolenie obnovy konania, na verejnom zasadnutí dňa 18. januára 2017 v Pezinku takto

rozhodol:

1. Podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku sa zamietá návrh odsúdeného Š. D. z 25.10.2016 na povolenie obnovy konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn.: BB-3T/3/2008, pretože sa nezisťujú podmienky obnovy konania podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku.

2. Podľa § 399 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku sa odmieta návrh odsúdeného Š. D. z 26.10.2016 na povolenie obnovy konania smerujúci proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 9. decembra 2014, č. k.: BB-3T/3/2008-9029, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2014 a ktorým bol zamietnutý jeho návrh na opätovné prejednanie veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 súdom v jeho prítomnosti, pretože návrh na povolenie obnovy konania smeruje proti rozhodnutiu, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

odôvodnenie:

Na základe návrhov odsúdeného Š. D. z 25.10.2016 a 26.10.2016, ktorý bol súdu doručený 11.11.2016, sa na Špecializovanom trestnom súde v Pezinku vedie konanie o povolení obnovy konania, ktoré skončilo právoplatným rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, č. k.: BB-3T/3/2008-7138 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. februára 2011, sp. zn. 1 To 22/2010 a rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 22. mája 2015, č. k.: BB-3T/3/2008-9354, vydaného po povolení obnovy konania vo výroku o treste, ktorý ohľadom Š. D. nadobudol právoplatnosť dňa 9. júna 2015 (ďalej len „pôvodná vec“ a „pôvodné konanie“).

Rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, č. k.: BB-3T/3/2008-7138, bol Š. D. spolu s obžalovanými J. S., L. G., I. J., C. G., O. J., Y. Y. S. C. P.

v bode 1/ rozsudku uznaný vinným zo zločinu založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., ktorého sa dopustil tým, že v presne nezistenom čase najneskôr na prelome rokov 2003 - 2004 zosnoval J. S. zločineckú skupinu, ktorú najneskôr v tom istom období založil spolu s L. G., I. J. a jej členmi sa postupne stali C. Č., Š. D., C. G., O. J., C. P., Y. Y. a ďalšie doteraz nestotožnené osoby predovšetkým z Veľkých Kapušian a okolia, v úmysle priamo alebo nepriamo získavať finančné a rôzne iné výhody viacerými formami koordinovanej trestnej činnosti s cieľom páchať prečiny a zločiny predovšetkým v regiónoch Trebišova, Michaloviec, Veľkých Kapušian, Sobraniec a Čiernej nad Tisou a príležitostne aj na ostatnom území Slovenska okrem iného aj v ďalších bodoch skutkovej vety rozsudku popísanou činnosťou smerujúcou najmä k zabezpečeniu podriadenosti poškodených subjektov nárokom skupiny, pričom táto skupina je vertikálne a horizontálne štruktúrovaná tak, že jej vedúcim je J. S., jeho zástupcom L. G., a vykonávanie jednotlivých protiprávných činov a činnosti smerujúcej k zachovaniu a ochrane skupiny majú na starosti I. J., Š. D., C. G., O. J., C. P., Y. Y., C. Č. a ďalšie doteraz nestotožnené osoby;

v bode 2/ rozsudku bol uznaný vinným z účasti k trestnému činu vraždy formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), i) a j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31.12.2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z., ktorého sa dopustil tým, že dňa 19. mája 2004 v čase po 17.00 h v priestoroch záložne v Mestskom kultúrnom stredisku vo Veľkých Kapušanoch na nám. Ištivána Dobóa 2 J. S., L. G. S. I. J. napadli, spúťali a zabalili do posteľnej plachty S. L. z dôvodu, že tento odmietal spoluprácu s uvedenými osobami pri nelegálnom dovoze cigariet a takto sa odmietal podriať nárokom skupiny zosnovanej J. S., naložili ho do kufra bližšie nestotožneného osobného motorového vozidla zn. BMW rady 7, modrej farby a I. J. ho odviezol na tomto vozidle do objektu bývalého poľnohospodárskeho družstva v obci Stretava, okres Michalovce, kde už čakal C. Č. a tohto spoločne obaja z vozidla vyložili do jednej z maštali uvedeného družstva, kde ho položili do betónového žľabu, následne I. J. z družstva odišiel na uvedenom motorovom vozidle a C. Č. ostal strážiť Á. L., k nemu sa s časovým odstupom niekoľkých minút pripojil aj Š. D., ktorý na uvedené družstvo do obce Stretava priviezol osobné motorové vozidlo zn. Škoda Favorit modrej farby evidenčného čísla: C-XXX S. patriace S. L., následne v čase okolo 18.00 h uvedeného dňa prišli na uvedené družstvo do obce Stretava J. S., L. G. S. I. J. na vyššie popísanom osobnom motorovom vozidle zn. BMW, neskôr Š. D.T. na príkaz J. S. na tom istom vozidle odišiel z družstva preč, potom J. S., L. G., I. J. S. C. Č. vyniesli Á. L. zo žľabu a položili v maštali medzi žľaby, následne pristúpil k nemu J. S. a po ich krátkom rozhovore v maďarčine sa J. S. spýtal L. G., či sa má s L. pohrať nožom, na čo L. G. odvetil, že nechce, aby tam bolo veľa krvi a nech ho S. zadusí, následne na to I. J. vybral z vozidla Á. L. ťažné lano, urobil na ňom slučku, prevliekol ju Á. L. okolo krku a začal ho škrtiť tak, že rukami sťahoval slučku na lane a nohou sa zapieral o jeho rameno, pričom súčasne J. S. Á.K. L. striedavo zapchával nosné dierky so slovami „Arpíke, Arpíke“ až ho nakoniec zadusili, čo trvalo približne 10 minút, potom všetci štyria telo Á. L. vyniesli von z budovy maštale k vopred vykopanej jame, ktorú vykopali v noci z 18. na 19. mája 2004 na príkaz J. S. Š. D., I. J. S. C. Č. J. S.M., L. G. S. I. J. vyzliekli Á. L. donaha, jeho telo hodili do uvedenej jamy a túto aj s telom zahrabali zeminou, následne J. S. prikázal C. Č., aby spálil lano, posteľnú plachtu, šatstvo a doklady Á. L. a dal mu 8.000,- Sk (265,55 €), ktoré našiel v L. peňaženke, potom J. S., L. G. S. I. J. z družstva odišli preč a ešte v uvedený deň v neskorých večerných hodinách Š. D. sa opätovne vrátil na uvedené družstvo, odviezol odtiaľ motorové vozidlo Á. L. a toto nechal odparkované v Trebišove na ulici D. XXXX/XX.

Za to bol Š. D. podľa § 219 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 35 ods. 2 a § 29 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005, uložený výnimočný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 20 rokov a pre výkon trestu bol zaradený do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. februára 2011, sp. zn. 1 To 22/2010, bolo zamietnuté odvolanie Š. D..

Rozsudok Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, č. k.: BB-3T/3/2008-7138, nadobudol právoplatnosť dňa 14. februára 2011.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 26. januára 2015, sp. zn. 4Nt/4/2013, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom vyhlásenia, podľa § 94 ods. 1 Tr. por. per analogiam, z dôvodu uvedeného v § 41 ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. v znení neskorších predpisov o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, sa u odsúdeného Š. D. povolila obnova konania vo veci pôvodne vedenej na tomto súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 a podľa § 400 ods. 1 Tr. por. u odsúdeného Š. D. sa zrušil výrok o treste z rozsudku Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, sp. zn.: BB-3T/3/2008, ako aj všetky výroky na tento výrok obsahovo nadväzujúce pokiaľ, vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad, v prospech odsúdeného.

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 22. mája 2015, č.k.: BB-3T/3/2008-9354, na základe uznania viny obžalovaného Š. D. rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, č. k.: BB-3T/3/2008-7138, v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. februára 2011 sp. zn. 1 To 22/2010 za zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v bode 1 rozsudku a za účasti k trestnému činu vraždy formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), i) a j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31.12.2005 účinného v čase spáchania skutku s poukázaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v bode 2 rozsudku, kde výrok o vine po povolení obnovy konania zostal nedotknutý, bol Š. D.T. podľa § 219 ods. 2, s použitím § 35 ods. 2, a §

29 ods. 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005, s použitím nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. PL. ÚS 106/2011 z 28.11.2012 uverejneného pod č. 428/2012 Z.z., uložený výnimočný úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 15 rokov a 6 mesiacov a podľa § 39a ods. 2 písm. c) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 sa obžalovaný pre výkon trestu zaradil do tretej nápravno-výchovnej skupiny.

Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 9. júna 2015.

Dňa 25.10.2016 bol Špecializovanému trestnému súdu doručený návrh odsúdeného Š. D. na povolenie obnovy konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/10/2013 (č. l. 1-25). S poukazom na ust. § 394 ods. 5 Tr. por. je návrh odôvodnený tým, že policajt činný v pôvodnom konaní porušením povinností spáchal trestný čin a za novú skôr neznámu skutočnosť navrhovateľ považuje odsúdenie vyšetrovateľa činného v predmetnej trestnej veci rozsudkom Okresného súdu v Humennom z 02.11.2011 sp. zn. 4T/31/2011, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove z 31.05.2012, sp. zn. 2To/3/2012, za zločin lúpeže. Argumentuje, že z tohto dôvodu odsúdený nevyšetroval jeho trestnú vec objektívne a nestranne a konal s cieľom privodiť mu stíhanie za závažnejšie konanie, než akého sa dopustil. Ďalej v návrhu uvádza, že na likvidácii L. sa nezúčastnil, nevedel, že S. uniesol L., že ten sa nachádza na družstve, nestrážil L.. Konal s vedomím, že ide o odvoz auta a jeho úloha, tak ako viackrát v minulosti, spočívala v tom, že na pokyn S. mal odvieť auto na družstvo a potom do Trebišova. Nazdáva sa, že mal byť odsúdený za neoprávnené používanie motorového vozidla alebo nadržanie. Pôvodne uložený trest považuje za trest v zrejmom nepomere k závažnosti činu. Ako skôr neznáme dôkazy predložil rozsudok Okresného súdu v Humennom z 02.11.2011 sp. zn. 4T/31/2011 a uznesenie Krajského súdu v Prešove z 31.05.2012, sp. zn. 2To/3/2012 a súčasne žiadal vypočuť ako svedkov J. S., L. G., C. Č. S. I. J.. Na základe toho má súd zistiť skutočnosti odôvodňujúce zmenu právnej kvalifikácie a uloženie iného trestu.

Dňa 11.11.2016 Najvyšší súd Slovenskej republiky postúpil tomuto súdu podanie odsúdeného Š. D. z 26.10.2016 s označením návrh na povolenie obnovy konania vo veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2013, v ktorej bol dňa 09.12.2014 zamietnutý jeho návrh na prejednanie veci v jeho prítomnosti (č. l. 32-47). Odsúdený v tomto podaní uviedol, že uznesením Špecializovaného trestného súdu z 09.12.2014 bol zamietnutý jeho návrh na opätovné prejednanie veci v jeho prítomnosti. Má za to, že je splnená podmienka na opätovné prejednanie veci v jeho prítomnosti, pretože o svojom odsúdení sa dozvedel v deň, keď sa vo Venezuele prihlásil na políciu, nedal súhlas na to, aby ho v odvolacom konaní na NS SR zastupoval právnik alebo že by úkonmi v trestnom konaní bola ním poverená jeho matka; nepodpisoval podanie dovolania, ani splnomocnenie pre matku. Na Slovensko bol vydaný pod podmienkou, že mu umožnia proces v jeho prítomnosti a znalec - grafológ by potvrdil, že podpis nie je jeho.

Uznesením Špecializovaného trestného súdu z 9. decembra 2014, č. k.: BB-3T/3/2008-9029, bol návrh odsúdeného Š. D. na opätovné prejednanie jeho veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 súdom v jeho prítomnosti podľa § 362 ods. 2 Tr. por. zamietnutý. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2014.

Súd konštatoval svoju príslušnosť na rozhodnutie o obnove s poukazom na jeho pôsobnosť podľa § 14 Tr. por. v spojení s § 397 ods. 2 Tr. por.

Podľa § 396 ods. 3 Tr. por. je odsúdený osobou oprávnenou na návrh na povolenie obnovy konania; Trestný poriadok neustanovuje lehotu na podanie návrhu na obnovu konania v prospech odsúdeného.

Podľa § 393 ods. 1 Tr. por. možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením a len ak bola povolená obnova konania.

Trestné stíhanie vedené proti navrhovateľovi odsúdenému Š. D. sa skončilo právoplatným rozsudkom.

Z podnetu návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania súd nariadil verejné zasadnutie za účelom jeho prejednávania a rozhodnutia.

Na verejnom zasadnutí odsúdený Š. D., ktorý vykonáva trest v Ústave na výkon trestu odňatia slobody v Ružomberku uviedol, že sa nezúčastnil na likvidácii L. a výsluchy priamych svedkov S., G., J., Č. S. C.. O. by mohli zmeniť jeho postavenie obvineného z napomáhateľa vraždy na obvineného k zločinu neoprávneného používania motorového vozidla alebo na trestný čin nadržovania. Zmena právnej kvalifikácie by odôvodňovala aj zmenu uloženého trestu. Na otázku, či sa zúčastňoval na konaní Špeciálneho súdu až do vyhlásenia odsudzujúceho rozsudku, odpovedal, že sa zúčastňoval. Proti rozsudku prvostupňového súdu ihneď po jeho vyhlásení podal odvolanie. Navrhol vo veci vypočuť i svoju matku a zotrval na výsluchu L. G., ktorý bol pravou rukou S. a ktorý by dosvedčil, že sa na likvidácii nezúčastnil a ani o nej nevedel.

Súd vykonal dôkaz listinami, a to rozsudkom Okresného súdu v Humennom sp. zn. 4T/31/2011 z 02.11.2011 (č. l. 70-74) a uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 2To/3/2012-645 z 31.05.2012 (č.l. 75-80), z ktorých zistil, že C.. D. O., súkromný podnikateľ, bol právoplatne odsúdený za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Tr. zák. Skutku sa dopustil tým, že dňa 23.08.2010 asi o 07,30 hod. po otvorení zadného služobného vchodu pobočky ČSOB, a.s., na Námestí slobody 2 v Humennom, riaditeľkou pobočky banky W.. S. O. vnikol do objektu banky držiac v ruke strelnú zbraň a požadoval od riaditeľky pobočky banky vyplatenie hotovosti 15.000,- eur, a po príchode ďalších zamestnankýň banky tieto upozornil, aby nerobili paniku, že ak mu budú vyplatené požadované peniaze, nič sa im nestane, kedy zamestnankyne banky na výzvu obvineného vidiac, že obvinený je ozbrojený strelnou zbraňou otvoril trezor banky, pričom keď obvinený zistil, že sa v trezore nachádza len malé množstvo peňazí, objekt banky opustil bez toho, aby vzal nejaké finančné prostriedky.

Prokurátor navrhol zamietnuť návrh na obnovu konania z dôvodu, že odsúdený neuviedol žiadne nové dôkazy, ktoré jednotlivo alebo v súhrne s už známymi skutočnosťami by mali vplyv na rozhodnutie o jeho vine a treste za trestnú činnosť, za ktorú bol v pôvodnom konaní odsúdený.

Obhajkyňa navrhla prijať návrh odsúdeného na obnovu konania z dôvodu splnenia formálnych i obsahových náležitostí na povolenie obnovy konania.

V konaní o návrhu na obnovu neplatí tzv. revízy princípu, takže súd z podnetu návrhu na obnovu nepreskúmaval, či sú splnené podmienky obnovy ohľadne všetkých oddeliteľných výrokov napadnutého rozhodnutia, ale skúmal len dôvodnosť návrhu na obnovu vo vzťahu ku skutku v bode 2) rozsudku, ktorý je právne kvalifikovaný ako účasť k trestnému činu vraždy formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c) k § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b), i) a j) Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení do 31.12.2005 účinného v čase spáchania skutku s poukazaním na § 2 ods. 1 Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. Podľa § 394 ods. 1, ods. 3 Tr. por. obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Odsúdený D. v návrhu na obnovu ako novú skôr neznámu skutočnosť uviedol právoplatné odsúdenie vyšetrovateľa PZ činného v pôvodnej trestnej veci, čo malo ovplyvniť neustrannosť a zákonnosť trestného konania. Ako nové skutočnosti prezentoval tvrdenia, že sa na likvidácii L. nezúčastnil, L. nestrážil a nevedel, že S. uniesol L.. Navrhol vykonať dôkaz výsluchom svedkov J. S.S., L. G., I. J., C. Č., W. D. S. C.. D. O..

Súd v procese rozhodovania o obnove konania riešil a vyhodnocoval, či sa jedná o nové skutočnosti a dôkazy a či boli tieto dôkazné prostriedky vykonané pred súdom.

Zo spisu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. BB-3T/3/2013 v pôvodnej veci, v ktorej sa vedie konanie o povolení obnovy vyplýva, že obžaloba na Š.P. D. a ďalších obžalovaných bola podaná dňa 08.02.2008, teda v čase pred uplynutím viac ako dvoch rokov od skutku lúpeže spáchaného C.. D. O.. Ako vyplýva z právoplatného rozsudku, C.. O. sa skutku dopustil dňa 23.08.2010. V tom čase mal skončenú štátnu službu príslušníka Policajného zboru. Vyšetrovanie vo veci vykonávalo Oddelenie vyšetrovania Úradu boja proti organizovanej kriminalite Prezídia PZ, Odbor Východ Košice pod ČVS: PPZ-21/BOK-V-2006 a na realizácii vyšetrovacích úkonov sa podieľali viacerí vyšetrovatelia PZ. Návrh na podanie obžaloby spracoval dňa 24.01.2008 vyšetrovateľ PZ T.. I.. I. P..

Odsúdenie bývalého vyšetrovateľa PZ C.. D. O., na ktoré poukazuje navrhovateľ, je objektívne existujúci jav. Avšak, ako to vyplýva zo skutkových okolností citovaných z právoplatného rozsudku Okresného súdu v Humennom, skutok kvalifikovaný ako lúpež spáchal odsúdený C.. O. samostatným konaním, tento skutok nespája žiadna súvislosť s trestnou činnosťou, o ktorej sa rozhodovalo v pôvodnom konaní. Skutok sa nestal v úzkej časovej nadväznosti na služobný pomer policajta C.. O. vykonávajúceho časť vyšetrovacích úkonov v tomto pôvodnom konaní. Nebolo zistené, že by v pôvodnom konaní menovaný policajt porušil svoje povinnosti. Pritom len porušenie povinnosti v pôvodnom konaní do takej miery, že by bolo trestným činom, či disciplinárnym previnením, by malo priamy vplyv na samotné rozhodnutie v pôvodnom konaní a zakladalo by pochybnosť o nestrannosti a nezákonnosti vykonaného trestného konania. Preto zistené skutočnosti viedli súd k záveru, že zmieňované odsúdenie C.. O. nevyvoláva pochybnosť o jeho nestrannosti pri realizácii vyšetrovacích úkonov, nemá vplyv na zistenie skutkového stavu a neodôvodňuje možnosť iného rozhodnutia o vine a treste, než je dané v pôvodnom konaní.

Š. D. bol na hlavnom pojednávaní v pôvodnej veci vypočutý v procesnom postavení obžalovaného, vo veci vypovedal a odpovedal na otázky kladené mu prokurátormi, obhajcami i súdom. V pôvodnom konaní nedošlo k porušeniu jeho práva na obhajobu; ako obvinený sa mal možnosť podrobne vyjadriť ku skutočnostiam, ktoré boli predmetom obvinenia, uviesť skutočnosti, ktoré jeho obvinenie zoslabujú alebo vyvracajú a bola mu daná možnosť ponúknuť o nich dôkazy. Proti odsudzujúcemu rozsudku podal odvolanie, a to proti všetkým výrokom rozsudku a proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. V odôvodnení odvolania namietal nesprávnosť skutkových zistení súdu prvého stupňa, nesprávne vyhodnotenie vykonaných dôkazov a procesné pochybenia v ustanoveniach zaručujúcich právo na obhajobu. Najvyšší súd SR na základe podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a okrem iného konštatoval, že prvostupňový súd konanie Š. D. správne právne posúdil ako trestný čin vraždy podľa § 219 ods. 1, ods. 2 písm. b/, i/, j/ Tr. zák. formou pomoci podľa § 10 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. Najvyšší súd SR považoval odvolanie obžalovaného za nedôvodné, a preto ho uznesením podľa § 319 Tr. por. zamietol. Uznesením Najvyššieho súdu SR z 24.11.2011, sp. zn. 1 Tdo V 10/2011, bolo zamietnuté i dovolanie matky obvineného W. D..

Osoby menom J. S., L. G. S. I. J., ktorých odsúdený D. na podporu svojich tvrdení navrhuje vypočuť ako svedkov, mali v pôvodnom konaní procesné postavenie obžalovaných. Súdom bol vykonaný dôkaz ich výsluchom. Títo obžalovaní boli spoločne s odsúdeným D. právoplatne uznáni vinnými za trestné činy a boli im uložené nepodmienečné tresty odňatia slobody. Osoba menom C. Č., ktorú odsúdený D. navrhuje vypočuť ako svedka, mala v prípravnom konaní najprv procesné postavenie obvineného. Následne bol v pôvodnom konaní vypočutý ako svedok.

Za nové skutočnosti skôr neznáme v zmysle ust. § 394 ods. 1 Tr. por. súd považuje také objektívne existujúce javy (vecné skutočnosti), ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka a ktoré by samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi mali význam pre správne zhodnotenie skutku a mohli by viesť k inému rozhodnutiu, než ako bolo pôvodné právoplatné rozhodnutie.

Súd na základe spisového materiálu porovnal skutkové zistenia vyplývajúce z dôkazu výsluchom obžalovaného D. v pôvodnom konaní a ním tvrdené skutočnosti v samotnom návrhu na obnovu. V prvom rade skúmal, či z návrhu vyplýva okolnosť, pre ktorú by došlo k obsahovej zmene vykonaného dôkazu. Súd sa oboznámil s dôvodmi rozhodnutí prvostupňového a odvolacieho súdu a ich porovnaním s dôvodmi uvedenými v návrhu na obnovu nezistil v tomto konaní také skutočnosti, ktoré by boli neznáme pre súd o veci rozhodujúci. V spojitosti s hodnotením dôkazov, ktoré odsúdený

D. opätovne navrhuje vykonať, sa súdy v pôvodnom konaní týmito skutočnosťami zaoberali. Súd poznamenáva, že neobstálo ani tvrdenie obhajcu v dovolaní, že odvolací súd nekriticky akceptoval rozhodnutie súdu prvého stupňa, čím si mal nedôsledne splniť svoju revíziu povinnosť. Preto obhajobné tvrdenia prednesené odsúdeným D. v návrhu na obnovu, v zmysle citovaného zákonného ustanovenia, nie sú novými skutočnosťami, ktoré by boli súdu skôr neznáme. V prípade návrhu na vykonanie dôkazu výsluchom svedkov S., G., J. S. Č. sa nejedná o dôkazy, ktoré by boli súdu neznáme v čase pred právoplatným rozsudkom o jeho vine a treste, pretože výsluchom týchto osôb bolo vykonané dokazovanie a tieto dôkazy boli súdom riadne vyhodnotené. Súd konajúci o návrhu na obnovu nie je oprávnený posudzovať spôsob výkonu dôkazu súdom základným a ani nie je oprávnený spochybňovať vierohodnosť takto vykonaného dôkazu.

Špecializovaný trestný súd po preskúmaní návrhu odsúdeného D., vezmúc do úvahy obsah vyjadrení procesných strán na verejnom zasadnutí, dospel k záveru, že skutočnosti, ktoré vo svojom návrhu uviedol odsúdený nie sú skutočnosťami novými, ktoré by mohli sami osebe, alebo v spojení s ostatnými skutočnosťami prívodiť zmenu rozhodnutia. Všetky skutočnosti a dôkazy, ktoré odsúdený uvádza vo svojom návrhu na povolenie obnovy sú zistiteľné z obsahu spisu a boli známe už v konaní pred prvostupňovým súdom. Súd konajúci o návrhu na obnovu konania nezistil ani takú novú skutočnosť, či dôkaz, ktorý by mohol sám o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o jeho vine a treste.

Na tomto mieste je potrebné poznamenať, že návrhom na obnovu konania sa nemožno domáhať nápravy, resp. vytykať súdu a orgánom činným v trestnom konaní skutkové alebo právne (procesné) chyby. Účelom obnovy konania nie je posúdiť celkovú zákonnosť a odôvodnenosť pôvodného rozhodnutia a správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo; v konaní o povolení obnovy nemôže súd preskúmať zákonnosť postupu v pôvodnom konaní.

Preto súd na základe zistených skutočností konštatoval, že nie sú splnené podmienky na povolenie obnovy konania v zmysle § 394 Tr. por. a návrh odsúdeného D. z 25.10.2016 na povolenie obnovy konania vedeného na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. : BB-3T/3/2008 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. zamietol.

Súčasne podľa § 399 ods. 1 písm. b) Tr. por. odmietol návrh odsúdeného D. z 26.10.2016 na povolenie obnovy konania, ktorý smeroval proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 9. decembra 2014, č. k.: BB-3T/3/2008-9029, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.12.2014 a ktorým bol zamietnutý jeho návrh na opätovné prejednanie veci vedenej na Špecializovanom trestnom súde pod sp. zn. BB-3T/3/2008 súdom v jeho prítomnosti, a to z týchto dôvodov:

V zmysle § 393 ods. 1 Tr. por. možno v trestnom stíhaní tej istej osoby pre ten istý skutok pokračovať, len ak sa skončilo trestné stíhanie vedené proti určitej osobe právoplatným rozsudkom, právoplatným trestným rozkazom alebo právoplatným uznesením. Uznesením Špecializovaného trestného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na opätovné prejednanie veci súdom v prítomnosti odsúdeného D. nie je rozhodnutím, ktorým sa skončilo trestné stíhanie vedené proti jeho osobe.

Trestné stíhanie vedené proti nemu sa skončilo právoplatným rozsudkom Špeciálneho súdu v Pezinku z 24. februára 2009, č. k.: BB-3T/3/2008-7138 v spojení s uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo 14. februára 2011, sp. zn. 1 To 22/2010, a rozsudkom Špecializovaného trestného súdu z 22. mája 2015, č. k.: BB-3T/3/2008-9354, vydaného po povolení obnovy konania vo výroku o treste, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 9. júna 2015.

Podľa § 399 ods. 1 písm. b) Tr. por. súd návrh na povolenie obnovy konania odmietne, ak smeruje len proti rozhodnutiu alebo výroku, ohľadne ktorého obnova konania nie je prípustná.

Návrh odsúdeného D. z 26.10.2016 smeroval proti rozhodnutiu, ktorým sa neskončilo proti nemu vedené trestné stíhanie, a preto obnova konania proti rozhodnutiu o zamietnutí návrhu na opätovné prejednanie veci súdom v prítomnosti odsúdeného nie je prípustná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu vo všetkých výrokoch samostatne je prípustná sťažnosť, a to
odo dňa jeho oznámenia. Sťažnosť má odkladný účinok a podáva sa na
trestnom súde v Pezinku.

do 3 dní
Špecializovanom